

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 33Ek/247/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119225205
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119225205.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní vo veci oprávneného: W.. B. C., nar. XX.XX.XXXX, P.O.J. XX, XXX XX M. - G., V. republika, proti povinnému: Obec Holčíkovce, Hlavná 40, 094 05 Holčíkovce, IČO: 00 332 429, o vymoženie 195 141,92 Eur a prísl., vedenom súdnym exekútorom, JUDr. Jozefom Karasom, so sídlom Sládkovičova 1423/7, 066 01 Humenné, pod sp. zn. 78EX 151/2019, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 33Ek/247/2019 zo dňa 15.05.2019, takt

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného z a m i e t a .

odôvodnenie:

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 07.02.2019 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky na základe exekučného titulu - Platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach, č.k. 18Rob/1357/96-22 zo dňa 01.07.1997. Vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora, JUDr. Jozefa Karasa, so sídlom Exekútorského úradu v Humennom, Sládkovičova 1423/7, ktorý ju vedie pod sp. zn. 78EX 151/2019.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 15.05.2019 rozhodnutie, ktorým exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku zastavil (výrok I.), oprávnenému ani povinnému náhradu trov exekúcie nepriznal (výrok II.) a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 30 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie (výrok III.). V odôvodnení uviedol, že povinný sa zastavenia exekúcie domáhal z dôvodu zrušenia exekučného titulu, pričom na preukázanie svojich tvrdení k návrhu priložil uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 3Cb/4/2008-894 zo dňa 12.1.2014, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Cb/1/2008 zo dňa 15.08.2018, uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. tn. 2Obo 40/2009 zo dňa 27.05.2009, uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Obdo V/36/2009 zo dňa 17.12.2009, uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. Er 3196/1997-743 zo dňa 07.07.2009, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 15CoE 1/2009 zo dňa 04.11.2009 a uznesenie Krajského súdu v Prešove, č. k. 3CoE/33/2018-61 zo dňa 16.10.2018. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil, nakoľko povinný podal odpor proti platobnému rozkazu po viac ako 11 rokoch, pričom tak urobil na základe spochybnenia doručenia platobného rozkazu. Oprávnený navrhol k tejto situácii (či bol, resp. nebol platobný rozkaz doručený oprávnenej osobe) vypočúť niekoľko osôb a mal za to, že exekučný titul (platobný rozkaz sp. zn. 18Rob 1357/96) nebol nikdy zrušený. Oprávnený ďalej uviedol, že dňa 26.02.2007 sudca Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 4Cb 1/2008 vydal opravné uznesenie k platobnému rozkazu a po 10 rokoch našiel chyby v písaní. Následne podal povinný odpor. V roku 2007 Najvyšší súd SR zrušil excesy sudcu Krajského súdu v Košiciach. Tento dňa 11.10.2007 vydal uznesenie, ktorým rozhodol o zrušení platobného rozkazu, no aj tento exces bol rozhodnutím Najvyššieho súdu SR v roku 2008 zrušený. Po výsluchu starostu povinného, Ing. Jána Ondarišina, dňa 15.10.2008 zrušil exekučný titul a spor bol prevedený do agendy Cb, kde sa ďalej viedol pod sp. zn. 4Cb/1/2008. Tým však podľa názoru oprávneného porušil zásadu ne bis in idem, teda nemožnosť rozhodovať dvakrát o tom istom.

3/ Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie za použitia ustanovení § 53 ods.1, § 61k ods. 1, 2 a 5, § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ďalej odôvodnil tak, že z pripojených uznesení oboch účastníkov konania a ich tvrdení vyhodnotil, že exekučný titul na podklade ktorého sa začala exekúcia, bol zrušený a v danej veci došlo k obnove konania na Krajskom súde v Košiciach, pod sp. zn. 4Cb/1/2008. Nakoľko pri obnove konania bol podaný odpor voči platobného rozkazu, ten sa zrušil. Exekučný súd ku dňu vydania poverenia vo veci sp. zn. 33Ek/247/2019, nemal vedomosť o skutočnosti, že exekučný titul - platobný rozkaz č.k. 18Rob1357/96-22 vydaný Krajským súdom v Košiciach dňa 01.07.1997, nespĺňal náležitosti právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, pretože zo strany Krajského súdu v Košiciach došlo k obnove konania, v ktorom bol platobný rozkaz zrušený pre podaný odpor zo strany povinného. O tejto skutočnosti sa exekučný súd dozvedel až v priebehu exekúcie, keď povinný podal návrh na zastavenie exekúcie. Zrušenie exekučného titulu predstavuje dôvod zastavenia exekúcie podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku, preto vyšší súdny úradník exekúciu v zmysle uvedeného zastavil. K ostatným otázkam sa nevyjadroval, nakoľko nebola splnená základná podmienka na vedenie exekúcie.

4/ Proti rozhodnutiu bola v zákonom stanovenej lehote podaná sťažnosť oprávneného, ktorou žiadal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušiť. Zotrvával na svojich tvrdeniach, že exekučný titul nebol nikdy zrušený. Posledný mimoriadny opravný prostriedok, t.j. návrh na obnovu konania totiž povinný podal už dňa 18.06.1999 na Krajskom súde v Košiciach, sp. zn. 9Cb/673/99 a až po 7 rokoch bol jeho návrh na obnovu definitívne zamietnutý uznesením Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Obo 233/2005 z 29.11.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.02.2007. Povinný hneď po zamietnutí návrhu na obnovu konania podal návrh na zrušenie platobného rozkazu z dôvodu, že mu tento nebol doposiaľ doručený, hoci vo výroku rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 1T 197/04 zo dňa 24.08.2005 je právoplatne rozhodnuté, že štatutárny orgán povinného prevzal dňa 11.07.1997 exekučný titul a nepodal proti nemu odpor. Exekučný titul sa tak stal právoplatným dňa 01.08.1997. K otázke viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní poukázal na nález Ústavného súdu SR z 23.11.2011, sp. zn. I. ÚS 269/2011, stanovisko NS SR z 25.11.1976 Pls 2/1976, stanovisko NS ČR z 24.10.1979 Cpj 35/1978, rozsudok NS SR z 29.04.1992, sp. zn. 2Cz 16/1992 a uznesenie NS SR z 27.07.2015, sp. zn. 3Cdo 101/2012. Povinný však nemal právny záujem a právo podať žalobu na zrušenie exekučného titulu, mal iba jediné právo, a to ako povinný podať návrh na zastavenie exekúcie v rámci exekučného konania pred Okresným súdom Vranov nad Topľou, sp. zn. Er 3159/97. Toto svoje tvrdenie oprávnený opieral aj o judikatúru (napr. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo 3474/2009, nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 453/2013 potvrdzujúci rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo 8/2012 z 26.02.2013). Krajský súd v Košiciach prekročil svoju právomoc, neuviedol žiaden procesnoprávny ani hmotnoprávny predpis, ktorý by mu dal po 10 rokoch možnosť preskúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ktorý sám vydal dňa 01.07.1997 a správoplatnil dňa 01.08.1997. Vyšší súdny úradník sa podľa neho v napadnutom uznesení ani nepokúsil uviesť zákonnú normu, či judikatúru, ktorá by umožňovala vyhľadávaciemu súdu (Krajskému súdu v Košiciach) po 10 rokoch od právoplatnosti platobného rozkazu začať pátrať a vyhľadávať, či tvrdenie povinného je alebo nie je falošné. Vyšší súdny úradník tak staval svoje rozhodnutie na niečom, čo právne vôbec nikdy neexistovalo, a čo bolo vykonané v rozpore s predpismi Slovenskej republiky i judikatúrou vyšších súdov (napr. uznesenie Ústavného súdu SR č. 49/1998 z 05.02.1998) a exekučný súd v Banskej Bystrici by mal vrátiť právo a zákon na svoje miesto. Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, ale i rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka zo dňa 15.05.2019 tak spočívajú na nesprávnej aplikácii a interpretácii zákona, nedostatku právomoci Krajského súdu v Košiciach. Jediným štátnym orgánom oprávneným (ktorý mal právomoc) po dni 16.02.2007 rozhodovať o námietkach povinného o nedoručení exekučného titulu bol exekučný súd - Okresný súd Vranov nad Topľou, na ktorom od 06.11.1997 prebiehala exekúcia sp. zn. Er 3159/97. Povinnosťou Krajského súdu v Košiciach vo veci 18Rob/1357/96 bolo po dni 16.02.2007 postúpiť určovaciu žalobu povinného na exekučný súd vo Vranove nad Topľou. Namiesto toho falošné duo Harabin - Hrib na falošnom neprávne svojvoľne likvidovalo exekučný titul.

5/ Oprávnený ďalej namietal, že tunajší súd konal bez nariadenia pojednávania a bez dokazovania, a v tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 136/2008. Rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka bolo popreté právo na nestranný a spravodlivý proces, keď sa exekučný súd sám zbavil zákonnej povinnosti skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu a bez dôkazov uveril podvodnej verzii povinného o zrušení exekučného titulu. Exekučný súd bol povinný sám skúmať vykonateľnosť exekučného titulu, a svojim rozhodnutím sa odklonil od ustálenej judikatúry

a tento svoj odklon sa ani nepokúsil dostatočne fundovane podložiť a oprieť o príslušné zákony. Zákaz svojvoľného rozhodovania a predvídateľnosť súdneho rozhodovania sú súčasťou práva na súdnu ochranu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva jednostrannosť a taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá je popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Skutkové a právne závery sú stavané na očividnom neprávne, sú zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

6/ Vyšší súdny úradník podľa neho pominul a odignoroval oprávneným predložené 4 kľúčové okruhy svedčiace o tom, že exekučný titul nebol nikdy zrušený, a že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný. Prvým z nich sú úkony sudcu Hriba z Krajského súdu v Košiciach vo veci určovacej žaloby povinného z 16.02.2007 na zrušenie exekučného titulu (a pokiaľ nebude možné zrušenie, nech sú exekučné tituly Obci Holčikovce „znovu zaslané“), ktoré treba považovať za ničotné, nulité, nevyvolávajúce žiadne právne dôsledky. Všetko, čo uvedený sudca učinil po 16.02.2007 (dopĺňujúce uznesenie z 26.02.2007, zrušenie exekučných titulov uznesením z 11.10.2007, tajný výsluch Ing. Ondarišina dňa 14.10.2008, odoslanie oboch exekučných titulov 15.10.2008 ako nahrávka na podanie odporu z 20.10.2008) je postavené na neprávne, jedná sa o postup mimo právneho poriadku. Druhým okruhom je, že súdu bolo predložených 69 doručeníek, z ktorých 63 prevzala za povinného pani Sabolová, pracovníčka Obce Holčikovce v rokoch 1990-2003, ktorá mala po celú dobu na starosti okrem iného i celú agendu pošty (prijatej a doručenej), viedla podateľňu Obce Holčikovce, kde prijímala v dobe neprítomnosti starostu obce konkludentným spôsobom poštu. Istú zmenu nastolil až starosta Flešar, ktorý v decembri 2002 dal Pošte Holčikovce zoznam splnomocnencov, ktorí preberali poštové zásielky s dodatkom splnomocnenec. Do tej doby žiadne také splnomocnenie neexistovalo a predložených 69 doručeníek jasne dokazuje, že pani Sabolová potvrdzovala 90-95% všetkých doručeníek z poštových zásielok doručovaných Obci Holčikovce v rokoch 1990-2002. Pokiaľ by súdu nestačili na dôkaz uvedené doručeníky, navrhol vyžiadať predloženie všetkých doručeníek za roky 1990-2002. Ako tretí okruh uvádzal porovnanie návrhu povinného na obnovu konania z 18.06.1999 a návrhu na zrušenie exekučných titulov z 16.02.2007 a vykonanie dôkazu vyžiadanim si spisu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Cb 673/99 a sp. zn. 4Cb 1/2008. Povinný konajúc starostom Ing. Janom Ondarišinom podal na Krajský súd v Košiciach dňa 18.06.1999 návrh na obnovu konania u všetkých (troch) exekučných titulov. Dva z nich boli prevzaté pani Sabolovou a tretí starostom Šviderským. Povinný vo svojom návrhu na obnovu konania z 18.06.1999, sp. zn. 9Cb 673/99 nikdy neuviedol, že podáva návrh obnovy z dôvodu, že exekučný titul bol prevzatý neoprávnenou osobou. Pokiaľ by tvrdenie povinného z 16.02.2007 bolo pravdivé, potom by ten už v rokoch 1997 - 1999 spôsobil škandál na všetkých súdoch, verejnoprávnych inštitúciách, a pod. Navrhol preto, aby súčasný starosta predložil súdu kto a kedy v rokoch 1997-1999 a 1999-2006 až do 16.02.2007 reklamoval a protestoval, že exekučný titul (a ešte ďalší exekučný titul v obdobnej veci - sp. zn. 17Rob 1361/96) prevzala 11.07.1997 a 14.07.1997 neoprávnená osoba Sabolová. Žiadal od povinného súdu doložiť, že neoprávnené prevzatie nastalo aj u ďalších 63 doručeníek a predložiť knihy prijatej a odoslanej pošty za roky 1990-2002. Rovnako žiadal výsluch JUDr. L. Tamphalda, Mgr. M. Flešara, Ing. J. Ondarišina, JUDr. Š. Harabina, JUDr. V. Hriba, Mgr. Z. Kohutová, Mgr. J. Fuchsovú, JUDr. G. Varhalíkovú, JUDr. Sťefanak, Mgr. A. Zolotová a predloženie trestného oznámenia povinného a opakované vznesenie obvinenia L. Militkého a J. Ondarišina v rokoch 2006-2009 vyšetrovateľom Barnom, predloženie prehľadu prevodu majetku povinného v rokoch 2004-2019 a trestného spisu ČVS: PPZ-96/BPK-V-2011 NAKA, expozitúra východ. Štvrtým okruhom bolo zodpovedanie otázky kto to všetko zavinil a poniesie následky prieniku výkonnej moci Harabina do justície (ktorý verejne vyhlásil dňa 27.03.2008 že „podozrivé exekúcie Obce Holčikovce preverí a pokiaľ sa podozrenie potvrdí - bude konať razantne a rýchlo“). K uvedenému žiadal vypočuť JUDr. L. Tamphalda, Mgr. M. Flešara, Ing. J. Ondarišina, JUDr. Š. Harabina, JUDr. V. Hriba, Mgr. Z. Kohutová, Mgr. J. Fuchsovú, JUDr. G. Varhalíkovú, JUDr. Sťefanak, Mgr. A. Zolotová, JUDr. M. Valuša, Mgr. Špičku.

7/ Na základe uvedeného tak kvázilikvidácia exekučných titulov (17Rob 1361/1996-24 a 18ob 1357/96-22) bola založená na zločinnom spolčení a neprávne. Obidva exekučné tituly sú naďalej v rokoch 1997-2019 právoplatnými a vykonateľnými exekučnými titulmi. Preto aj jeho pohľadávka vo veci sp. zn. 33Ek/247/2019 je právoplatná a vykonateľná, naďalej existuje a bola po práve v exekučnom konaní uplatnená, pretože povinný ju odmieta uhradiť dobrovoľne. Preto žiadal zrušiť rozhodnutie zo dňa 15.05.2019 v celom rozsahu a námietky povinného odmietnuť.

8/ Povinný žiadal sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že pokiaľ ide o slová exekučného súdu, že došlo k obnove konania, tak tieto sú vyjadrením toho, že došlo k pokračovaniu v konaní pred Krajským súdom v Košiciach po podaní odporu voči predmetnému platobnému rozkazu a konanie je vedené pod sp. zn. 4Cb/1/2008, čo oprávnený ani nespochybňoval. Platobný rozkaz je už nulitným exekučným titulom, o čom svedčí skutočnosť, že pred Krajským súdom v Košiciach sa po včasnom podaní odporu voči platobnému rozkazu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 18Rob 1357/96-22, zo dňa 01.07.1997, ďalej vedie súdne konanie pod sp. zn. 4Cb/1/2008. Platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach, č. k. 18Rob 1357/96-22, zo dňa 01.07.1997, bol povinnému doručený do vlastných rúk až dňa 20.10.2008, pričom následne v dôsledku včas podaného odporu povinného s odôvodnením vo veci samej dňom 20.10.2008 v zmysle ustanovenia § 174 ods. 2 OSP platného a účinného do 30.06.2016 bol tento platobný rozkaz zrušený v plnom rozsahu a vec vedená Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 18Rob 1357/96 bola preradená do registra „Cb“ pod sp. zn. 4Cb/1/2008. V súčasnosti je naďalej vedená pod sp. zn. 4Cb/1/2008, pričom boli vo veci nariadené pojednávania a dňa 15.08.2018 bolo aj vydané uznesenie Krajského súdu v Košiciach vo veci samej, ktorým zamietol návrh oprávneného na vstup ním označených postupníkov na jeho strane ako ďalších žalobcov a ktorým zastavil konanie aj vo vzťahu k nárokom uplatneným vo veci vedenej pod sp. zn. 18Rob1357/96 pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci, keďže totožné nároky (istinu a úroky z omeškania) ako v konaní 18Rob 1357/96 si oprávnený uplatnil aj vo veci vedenej Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 9Cb/1832/1996, v ktorej bol vydaný právoplatný platobný rozkaz, č. k. 9Cb 1832/96-34 zo dňa 21.10.1997, čo aj v bodoch 33, 34 a 35 svojho uznesenia, sp. zn. 4Cb/1/2008 zo dňa 15.08.2018 krajský súd vysvetlil. Zrušenie platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 18Rob 1357/96-22, zo dňa 01.07.1997, a tým nemožnosť vykonania exekúcie na základe tohto exekučného titulu voči povinnému, potvrdzuje okrem iného jednak zápisnica z pojednávania zo dňa 02.03.2010 v tejto veci vedenej v tom čase už pod sp. zn. 4Cb/1/2008, v ktorej je uvedené: „Pred začatím pojednávania sudkyňa uviedla, že vo veci sa bude pojednávať z toho dôvodu, že proti platobnému rozkazu bol včas podaný odpor.“ a jednak bod 15 uznesenia Krajského súdu v Košiciach, č. k. 4Cb/1/2008-1219, zo dňa 15.08.2018, v ktorom krajský súd uviedol: „S poukazom na vyššie uvedené nebolo sporné, že označené platobné rozkazy neprevzala na to oprávnená osoba, teda starosta obce, a preto nemohlo dôjsť k ich účinnému doručeniu dňa 11.7.1997 a 14.7.1997. Keďže platobné rozkazy neboli riadne doručené, súd na návrh žalovaného a v súlade s platnou právnou úpravou tieto platobné rozkazy žalovanému opätovne doručil a v zákonnej lehote žalovaný podal proti nim odpor s odôvodnením. Včasným podaním odporu došlo podľa § 174 ods. 2 OSP k zrušeniu týchto platobných rozkazov a súd bol povinný vo veci nariadiť pojednanie.“, ako aj bod 16 uznesenia Krajského súdu v Košiciach, č. k. 4Cb/1/2008-1219, zo dňa 15.08.2018, v ktorom krajský súd doplnil: „Súd zdôrazňuje, že platná právna úprava v rozhodnom čase nevyžadovala rozhodnúť (pisomne) o zrušení platobných rozkazov z dôvodu, že bol proti nim podaný včas odpor, keďže k ich zrušeniu došlo priamo zo zákona a súd vo veci ďalej pokračuje nariadením pojednávania a v nadväznosti na to ani rozhodnúť o tom, že odpory boli podané včas. Takýto právny záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo 40/2009 zo dňa 27.5.2009 a z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho sp. zn. 1 Obdo V/36/2009 zo dňa 17.12.2009, vydaných tomto konaní. V poslednom uvedenom rozhodnutí dovolací súd v jeho odôvodnení konštatoval, že platobný rozkaz (sp. zn. 17Rob 1361/1996 - 3Cb 4/2008) bol doručený až dňa 20.10.2008. Keďže rovnaké skutkové okolnosti sú aj v prípade sporu vedeného pôvodne pod sp. zn. 18Rob 1357/96 - 4Cb 1/2008, tento záver dovolacieho súdu je priamo aplikateľný.“

9/ Povinný nesúhlasil s oprávneným, že okresný súd má v tomto exekučnom konaní preskúmať postup a rozhodovanie Krajského súdu v Košiciach, keďže na to nie je ani oprávnený, a že má riešiť podľa oprávneného aj údajné zneužitie právomoci košického súdu, ktorý mal byť údajne tlačný bývalým ministrom Harabinom, prípadne nejakú činnosť sudcu Dr. Hríba.

10/ Pod sp. zn. 4Cb/1/2008 je v súčasnosti Krajským súdom v Košiciach vedené spoločné konanie, a to pre konania pôvodne vedené pod sp. zn. 18Rob1357/96 (neskôr preradené pod sp. zn. 4Cb/1/2008) a pod sp. zn. 17Rob 1361/96 (neskôr preradené pod sp. zn. 3Cb 4/2008). Ide o konania, ktoré majú totožné skutkové okolnosti aj ohľadne doručovania už zrušených platobných rozkazov Krajského súdu v Košiciach, č. k. 18Rob1357/96-22, zo dňa 01.07.1997 a č. k. 17Rob 1361/96-24 zo dňa 27.06.1997. Z uvedeného je zrejmé, že oprávnený vo svojej sťažnosti voči napadnutému uzneseniu, zastáva nesprávny názor, že platobný rozkaz Krajského súdu Košice, č. k. 18Rob 357/96-22, zo dňa 01.07.1997, nezanikol a že nebol nikdy a nikým zrušený. Taktiež nesprávny je jeho názor, že úkony Krajského súdu v Košiciach od 16.02.2007 majú byť ničotnými, nulitnými a právne irelevantnými. Postup

a rozhodovanie Krajského súdu v Košiciach bol správny a odobrený aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky a Ústavným súdom Slovenskej republiky v obdobnej právnej veci, v súčasnosti vedenej v spoločnom konaní pod sp. zn. 4Cb 1/2008, a to v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 17Rob 1361/1996, resp. 3Cb 4/2008. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn. I. ÚS 177/2010, zo dňa 05.05.2010 okrem iného uviedol, že napadnuté rozhodnutia nevykazujú znaky svojvôle, nevyhodnocujú nové dôkazy a právne závery, konštatujú predovšetkým nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávnu aplikáciu vrátane „chybnej interpretácie“ ustanovení § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a najmä § 48 ods. 1 OSP. Zároveň Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že oprávnený k vykonávaniu dôkazov sa bude môcť v konaní pred krajským súdom a následne aj pred odvolacím súdom vyjadriť za tých istých podmienok ako druhý účastník konania. Z uvedeného je zrejmé, že aj Ústavný súd Slovenskej republiky odobrill postup Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

11/ Pokiaľ oprávnený poukazuje na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 1T 97/2004 zo dňa 02.08.2004 a výpovede z tohto konania, tieto sú právne irelevantné, keďže nepredstavujú žiadnu vyriešenú prejudiciálnu otázku medzi oprávneným a povinným. Z tohto rozsudku však možno práve naopak zistiť, že bývalý starosta obce Ing. Ján Ondarišin uznaním dlhu a úrokov z omeškania, a to v prospech oprávneného, konal v rozpore s čl. 14 ods. 1 písm. o) Štatútu Obce Holčikovce, keďže nebol oprávnený nakladať s majetkom nad hodnotu 50 000,- Sk na čo bolo oprávnené iba obecné zastupiteľstvo obce, čím sa dopustil trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. b), c), ods. 2 písm. c) Trestného zákona.

12/ Na základe platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 18Rob 1357/96-22 zo dňa 01.07.1997, sa už viedlo exekučné konanie, a to Okresným súdom Vranov nad Topľou sp. zn. 3Er/3159/1997, v ktorom okresný súd vydal uznesenie, č. k. 3Er/3159/1997-666 zo dňa 02.09.2011, ktorým podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavil exekúciu z dôvodu, že mal v danej veci za preukázané, že voči platobnému rozkazu č. k. 18Rob 357/96- 22 bol včas podaný odpor a podaním odporu sa uvedený platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu. Vo veci bolo nariadené pojednávanie a konanie je vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008. Tiež súd uviedol, že nakoľko rozhodnutie, ktoré bolo v danej exekučnej veci exekučným titulom - platobný rozkaz 18Rob 357/96-22, bolo po začatí exekúcie zrušené, exekúciu v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení zastavil. Toto rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 3Er/3159/1997-666 zo dňa 02.09.2011, bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 16CoE 136/2012, 16CoE 137/2012, zo dňa 19.11.2012, v ktorom krajský súd okrem iného uviedol nasledovné: „Odvolací súd preskúmaním obsahu spisu zistil, že v danom prípade exekučné konanie sa vedie na základe exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach, č. k. 18Rob 357/96-22, zo dňa 01.07.1997. Otázka zrušenia tohto exekučného titulu a včasnosti podania odporu bola riešená na Krajskom súde v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/1/2008. Z oznámenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14.06.2010 je zrejmé, že proti platobnému rozkazu 18Rob 357/96 vydanému Krajským súdom v Košiciach bol odpor podaný včas, čím sa podľa § 174 ods. 2 OSP tento platobný rozkaz zrušil a vo veci bolo nariadené pojednávanie na 2.3.2010. Keďže exekučný titul, o ktorý oprávnený opiera svoj nárok bol v dôsledku včas podaného odporu zrušený súd prvého stupňa správne postupoval, ak exekúciu zastavil.“ Uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 3Er/3159/1997-666 zo dňa 02.09.2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 16CoE 136/2012, 16CoE 137/2012, zo dňa 19.11.2012, je do dnešného dňa právoplatné, pričom právoplatnosť nadobudlo dňom 03.01.2013. Dané uznesenia predstavujú prípadne prekážku právoplatne rozhodnutej veci, v ktorej dôvodom pre zastavenie exekúcie bola práve skutočnosť, že platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach, č. k. 18Rob1357/96- 22, zo dňa 01.07.1997 bol zrušený. Čo sa týka nepravdivých invektív oprávneného, tieto nemajú súvislosť s prejednávanou vecou. Oprávnený v tomto exekučnom konaní súdu ani nepredložil spolu s návrhom na vykonanie exekúcie rovnopis exekučného titulu tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 48 ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku, pričom jeho nedôvodný a neoprávnený nárok je v súlade s ustanovením § 408 Obchodného zákonníka aj premlčaný.

13/ Záverom povinný uviedol, že žiaden zmluvný vzťah medzi údajným pôvodným veriteľom Imova Sabinov, š. p., z ktorého údajne prešli pohľadávky na oprávneného, a povinným nevznikol. Štátny podnik IMOVA Sabinov š. p. bol iba subdodávateľom stavebného podniku Ekostav Vranov nad Topľou a preto ani neexistujú žiadne pohľadávky oprávneného po údajnom pôvodnom veriteľovi IMOVA Sabinov, š. p. voči povinnému. Opak do dnešného dňa oprávnený v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach

pod sp. zn. 4Cb/1/2008 (predtým sp. zn. 18Rob 1357/96) nepreukázal. Naviac si oprávnený nedôvodne uplatnil totožné nároky v 3 konaniach vedených pred Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 18 Rob 357/96 (4Cb 1/2008), sp. zn. 17Rob 361/96 (3Cb 4/2008) a sp. zn. 9Cb 1832/96, čo skonštatoval aj Krajský súd v Košiciach v bodoch 33, 34, 35 uznesenia, č. k. 4Cb 1/2008-1219 zo dňa 15.08.2018. Vzhľadom na vyššie uvedené nemožno mať za to, že by mali byť porušené nejaké ústavné práva oprávneného alebo jeho práva zaručené Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

14/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

15/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

16/ Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súd prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

17/ Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

18/ Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

19/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

20/ Podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak exekučný titul bol zrušený.

21/ Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

22/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanovenia súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že bola podaná včas, no nie je dôvodná.

23/ Oprávnený ako exekučný titul v prejednávanej veci predložil platobný rozkaz Krajského súdu v Košiciach, č.k. 18Rob/1357/96-22 zo dňa 01.07.1997, ktorý mal podľa vyznačenej doložky nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.08.1997. V exekučnom konaní platí, že exekučný súd nie je viazaný doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, nakoľko jej vyznačenie samo osebe nie je rozhodnutím, ale len administratívno-technickým úkonom zamestnanca súdu. Vykonateľnosť rozhodnutia (v tomto prípade platobného rozkazu) nastáva priamo zo zákona splnením procesných podmienok pre nadobudnutie vykonateľnosti rozhodnutia - t.j. riadnym doručením rozhodnutia a márnym uplynutím lehoty na podanie odporu. Vykonateľnosť rozhodnutia nenastáva vyznačením doložky vykonateľnosti na rozhodnutí, nakoľko táto doložka nekonštituuje vykonateľnosť.

24/ Súdom bolo zistené, že voči platobnému rozkazu bol žalovaným (povinným v exekúcii) podaný odpor, ktorá skutočnosť bola účastníkmi zhodne tvrdená, a vyplývala aj zo zápisnice z pojednávania zo dňa 02.03.2010 vo veci vedenej Krajským súdom v Košiciach, sp. zn. 4Cb 1/2008 (ktorému predchádzalo konanie sp. zn. 18Rob 1357/1996), rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, č.k. 4Cb/1/2008-1219 zo dňa 15.08.2018. Oprávnený však tvrdil, že uvedený odpor a následné rozhodnutia a postup Krajského súdu v Košiciach, nemali žiadne právne účinky, nakoľko tým Krajský súd prekročil svoju právomoc, v dôsledku čoho je platobný rozkaz naďalej právoplatný a vykonateľný. Podľa názoru súdu nemožno tvrdenia oprávneného o prekročení právomoci považovať správne, pretože Krajský súd v Košiciach

vykonával svoju právomoc ako orgán, pred ktorým sa začalo konanie na základe žaloby o plnenie sp. zn. 18Rob 1357/1996 (a ktorý vydal platobný rozkaz), pričom ten bol vecne a miestne príslušný (podľa § 172 ods. 1 OSP sa odpor musel podať na súde, ktorý platobný rozkaz vydal) na posúdenie žalovaným podaného odporu proti platobnému rozkazu, vrátane jeho včasnosti a dôvodnosti. Pokiaľ ustálil, že nie sú dané dôvody na odmietnutie odporu, platobný rozkaz bol v zmysle § 174 ods. 2 OSP zrušený ex lege (zo zákona) bez toho, aby súd vydával osobitné rozhodnutie. Ako už bolo vyššie uvedené, zo zápisnice z pojednávania zo dňa 02.03.2010 v konaní sp. zn. 4Cb/1/2008, sudkyňa Krajského súdu v Košiciach (pôvodca exekučného titulu) pred jeho začatím uviedla, že vo veci sa bude pojednávať z toho dôvodu, že proti platobnému rozkazu bol včas podaný odpor. Vo veci sa potom ďalej konalo v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach, sp. zn. 4Cb 1/2008, pričom v jeho priebehu došlo k spojeniu s vecou pôvodne vedenou pod sp. zn. 17Rob 1361/96, resp. 3Cb 4/2008. Dňa 15.08.2018 bolo vydané rozhodnutie č.k. 4Cb/1/2008-1219, ktorým bolo konanie zastavené a v odôvodnení sa súd vysporiadal so zrušením platobného rozkazu na základe žalovaným podaného odporu. Uvedené tak nepochybne preukazuje, že platobný rozkaz č.k. 18Rob 1357/96-22 zo dňa 01.07.1997 bol zo zákona zrušený (bez potreby vydania rozhodnutia o jeho zrušení). Posúdením odporu súdom, ktorý platobný rozkaz vydal (Krajský súd v Košiciach) ako včas podaným, je exekučný súd viazaný a nie je oprávnený ho preskúmať (obdobne rozhodnutie NS ČR 20Cdo 1782/2007). Ak by tak exekučný súd urobil, postupoval by v rozpore s princípom právnej istoty, kedy by bez právneho základu opätovne rozhodoval o včasnosti podaného odporu voči platobnému rozkazu, na podklade ktorého sa vykonáva exekúcia, čím by si prisvojil postavenie odvolacieho súdu, čo je však v exekučnom konaní neprípustné. Navyše v exekučnom konaní platí zásada, že exekučný súd nie je oprávnený vecne preskúmať rozhodnutie a postup súdu v základnom konaní.

25/ Za rozhodujúce pre zrušenie rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka nebolo možné považovať ani tvrdenia oprávneného, že o doručení platobného rozkazu bolo prejudiciálne rozhodnuté v trestnom konaní vedenom Okresným súdom Vranov nad Topľou, sp. zn. 1T 97/2004 rozhodnutím zo dňa 02.08.2004, vrátane judikatúry na ktorú poukazoval, nakoľko (a s touto námietkou sa už vysporiadal aj Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí, č.k. 4Cb/1/2008-1219 zo dňa 15.08.2018) prejudiciálna otázka v trestnom konaní je taká otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu vo veci, jej vyriešenie je nevyhnuté pre rozhodnutie o vine, rozhodnutie o predbežnej otázke sa nestane súčasťou výroku, pričom môže ísť len o otázku právnu, nie skutkovú alebo vecnú. V uvedenom trestnom konaní nebolo doručovanie platobného rozkazu do vlastných rúk povinného riešené v zmysle ustanovení OSP o doručovaní. Len skutočnosť, že platobné rozkazy sa dostali do dispozície starostu obce p. Ondarišina, neznamená, že doručenie platobných rozkazov bolo riadne a účinné (obdobne rozhodnutie R 19/1998). Riadnosť doručenia platobného rozkazu bola riešená len v civilnom konaní, a to aj najvyššími súdnymi inštanciami, keď Najvyšší súd SR (ako odvolací súd) v obdobnej veci vedenej Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 17Rob 1361/96 (ktorá bola neskôr spojená na spoločné konanie pred Krajským súdom v Košiciach s vecou sp. zn. 4Cb 1/2008) posudzoval doručovanie platobného rozkazu na základe totožných skutkových okolností, vo svojom rozhodnutí zo dňa 27.05.2009, sp. zn. 2Obo 40/2009 vyslovil, že prvostupňový súd pochybil, keď ustálil že sporný platobný rozkaz sp. zn. 17Rob 1361/96 bol žalovanému riadne doručený dňa 27.06.1997, prípadne 31.07.2003. Vec bola ďalej posudzovaná Najvyšším súdom SR ako dovolacím súdom, ktorý svojím rozhodnutím zo dňa 17.12.1999 sp. zn. 1Obdo V 36/2009 odmietol dovolanie, pričom konštatoval, že platobný rozkaz bol doručený povinnému až dňa 20.10.2008. Preto neobstojí ani poukazovanie oprávneného na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu ČR ohľadom oprávnenosti preskúmavania formálnej a materiálnej stránky exekučného titulu a otázky viazanosti rozhodnutiami súdov o prejudiciálnych otázkach v iných veciach.

26/ K návrhu oprávneného na nariadenie pojednávania, ktoré je v exekučnom konaní fakultatívne (§ 61l ods. 2 Exekučného poriadku), sudca uvádza, že by bolo namieste, pokiaľ by v konaní boli sporné skutkové okolnosti prípadu. V danej veci však skutkové okolnosti neboli sporné, ale spornými bolo právne posúdenie (či boli naplnené podmienky vedenia exekúcie), pričom v takom prípade nie je potrebný výsluch ani vytýčenie pojednávania (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave 25CoE/44/2014 z 22.04.2014). Pokiaľ oprávnený žiadal vykonanie dôkazov uvedených v bode 6 tohto uznesenia, súd rozhoduje o tom, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 CSP) a nie je jeho povinnosťou vykonať všetky navrhnuté dôkazy, a to s ohľadom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov, pretože „tento princíp v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia vo veci sudcovi a súdu umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú“. (rozhodnutie Ústavného súdu

Slovenskej republiky I. ÚS 64/97). Na druhej strane je však povinnosťou súdu vo svojom rozhodnutí oznámiť a vysvetliť účastníkom prečo určitý dôkaz nevykonal. Nakoľko bolo dostatočne na základe listinných dôkazov a vyjadrení účastníkov konania preukázané, že nebol naplnený základný predpoklad vedenia exekúcie - existencia exekučného titulu (platobný rozkaz, ktorý súdu oprávnený s návrhom na vykonanie exekúcie predložil, bol neskôr zrušený), navrhované dôkazy by nevedli k inému právnomu záveru a ich vykonanie by tak bolo nadbytočné, preto ich súd nevykonal.

27/ Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.01.1996, sp. zn. 3Cdo 164/96, R 58/1997). Na základe zistených skutočností sudca vyhodnotil, že exekučný titul bol podaním odporu zo zákona zrušený, v dôsledku čoho zanikol podklad pre vykonávanie exekúcie a vo veci sa ďalej pokračovalo v konaní pred Krajským súdom v Košiciach, sp. zn. 4Cb/1/2008, o čom mal vedomosť aj samotný oprávnený, keďže sa ho zúčastňoval. Preto bolo rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, ktorým exekúciu zastavil podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku, vecne správne a sťažnosť oprávneného nedôvodná, preto ju sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.